

Jan Václav z Finberka:
Pro klid duše.
 MALOMĚSTSKÁ HISTORIE.

Pro sebe ho nechtěl, ale ona nesmi ho dostati!"
 To vše matec bylo neznámé, tak hluboko nesáhal její zrak.
 V poledne Formánek přišel poněkud vzděný. Jen ze zamkllosti matka soudila na souvislost zdánlivého deérina obratu. Pokoukala po obou a snažila se, aby jí nešel nejmenší zákmit v jich očích. Opatrně rozbírala každé jeho slovo, dávala pozor, jak a naé deera mu odpoví.
 V rozprávění jejich křížovali se pro ni věty, které rozjímali odkládala, až bude samotná.
 A opravdu, aby ty věty rozbírali? Adjunkt měl v úmyslu něco říci. Tak, jak by si přál Anně to povědět, nezdálo se mu pro ten okamžik vhod, snažil se našeptati jí alespoň něco. Pokusil se o to, ale dopadlo to tak špatně, že totiž neřekl nic, jen neurčitou směs slovy, jimž matka nemohla naléztí konec a začátek.
 Za to Anna rozuměla lépe; vytyčila více, než si mysli. Ale buď dělala, jakoby tomu nerozuměla, nebo se usmála a odpověděla způsobem opačným, mluvila více, všeobecněji, nikdy za sebe. Adjunktovi bylo při tom nevoľno, chvíli obíral se sebou samým; mezi tím Anna zavědla řeč daleko na jiná pole, z nichž teprve Formánek snažil se převést ji zpět. Než k tomu došlo, museli se rozejít, a docházelo-li k tomu, Anna vždy dovedla naléztí zámlčku, by odešla a nít přestřihla.
 Anně odcizovaly se na čas jeho zámlery a činily ji starostí jen tehdy, začal-li na novo.
 Formánek odcel odpoledne do úřadu dosti chladně. Poručel se, lechse se uklonil a zmizel opět ve dveřech.
 Anna v prvním okamžiku byla ráda. Však jakmile si vzpomněla, že by mohl i z jakéhos vzdoru uchytiti se u Křečanů, počalo jí to mrzet.
 Večer Formánek odcel po dlouhém čase do hostince. To teprve ofáso paní komisarovou i Annou, která o tom uvažovala.
 Vrátil se před desátou hodinou. Společnost ho nevábila. Scházelo se tam několik známých pánů. Přišel ten onen, usedl a připravoval se ke kouření. Za chvíli celá místnost naplnila se kouřem, světlé lamp udměňvalo, hovor byl hrubší a hrubší. Formánek byl nevoľno.
 "A tento sbor mužů pokládá se za vzdělané," šeptal si v duši, "eche, by smekalo se před ním!" Zaplatil, aby se mohl vytráti.
 Když odcel, mluvilo se o něm urážlivě a se smíchem.
 Adjunktovi nechtělo se jíti domů. Zšel do parku a usedl do tmavé besidky. Hlavou zadržil zjev Annin. Těšil se jí a přál si, aby nezmlzel. Připadalo mu, že Anna s ním přece trochu sympatizuje, uznával, že sama nemůže se chovati jinak, když sám po sud nereká nic určitého.
 Rozbíral celý svůj život a byl rozlícenostně. Hnal ho to do bytu; v parku bylo smutno a žilnomo.
 Paní Pekárková přivítala adjunkta s usmívavou tváří jako obyejně. Také Anně bylo ho poněkud líto, že se přemohla a fekla: "Již jste se vrátil? Jste hodný..."
 Pohlédl na Annu udiveně. Vše mu našeptávalo, že se v ni nemýlí, že jeho přání časem se vyplní.
 Usedl na pohovku vedle paní komisarové, která dečí se podivila a měla jí opět tak ráda jako dříve.
 "Netěší mne zámlva v hostinci," řekl, "a jsem dnes podivně nadsáden. Hrnc se mi do hlavy sponsta vzpomínka z mládí i ze stujdí. Vzpomínám-li, musím doznati, že jsem nebyl šťasten již od mládí. A matka zemřela, když mi dala život. Nevím, co jest láska materšská, co láska otcova k dítěti, které houpa na klíně, a co přitámlnost a oddanost dítěte. Oč mládí oloukali mě eíť lidé, mezi nimiž jsem vyrósł. Ani jednáká duše usmála mě ráda, byl jsem se vlastní peníze na obřá i přibuzným nejbližším. Odpovítmu jim to. Předjí hledal jsem přátel, nezalezl jsem ani jednákého, steles mě toužilo po někom. — Chtel jsem mítí přitele, jeho lásku, jeho důvěrnost, jeho várnost a vdánost. Hledal jsem, hledal

se postava jejího muže, nájemce kněžického dvoru havlovického. — "Snad nečeš býtí pohřbena za živa," obrátila se k Anně. "Víš, co jest spolzišťí s osobou, kterou nemilujeme? Zepřej se mne, která toho zakouš. Ty první slyšís to ode mne; posud nesevěřila jsem se nikomu. Žijeme jako manželé toliko před lidmi; v těchto zdech se neznáme. Slyšís ho volati na chodbě? Křičí na služku, aby mu přinesla svačinnu. Ostatně neměla jsem tě tím otravovati; více ti neřeknu. Proč musíme tak žiti, nemůže se dovědětí nikdo, to si vezmu do hrobu. Jen ti řeknu, že jen největším nesysem, ohlžeti se na jmění ženino a na postavení muže. Ty dvě věci nedostají př štěstí, schází-li láska, jsou více překážkou, ehtejí-li se tak nešťastně spojené duše zase rozejít. Proto ti říkám, abys bez lásky neprovádala se nikdy."
 Anna tetičku políbila a slíbila, že se zachová podle její rady.
 "A nyní musím říci muž, že již jsi přijela. Uvidíš, jak dovede na oko chovati se ke mně. Pojd!"
 Odešly za ním do pokoje. Přišl jí srdečně, rozmlouval s ní i se ženou, usmívale se na obě a zahrál dlouho milovaného manžela a milujícího tak, že Anna něčeho neporozovala.
 Nazejtří rozběhla se do polí a do blízkých lesků, aby tam zanesla své útrapy. Vracela se veselejší a klidnější.
 Již tu byla několik dní a domů ani nepšla. Teprve po třech nedělích napjala několik slov, aby matinku zbytečně neudržoval v klamu o předstírané nemoci tetičky havlovické. "Pšla, že ehuravost minula, ale že říh se jí tu a teta neeche jí pustiti domů. O Formánekovi ani se nezmlníva."
 I tetička napjala dopis, o němž však Anna zmínila se jí o panu adjunktovi, a prosila sestru, aby Annu, která k němu nepocituje opravdové lásky, k němu nemučila. "Znáš případ, kde bylo něco podobného, a věř, ty duše jsou nešťastny a zničeny." psala o sobě a akropila poslední slovo slzu.
 Matka zvděla pravý úmysl odchodu deérina a pověděla o něm i svému muži.
 "Svagrová má pravdu, snad nebudeme chtítí, aby deera si vzala někoho, jehož nebude mítí ráda. Což má zmeškáno? Divím se, že jste to všecko přede mnou tajily. Pan Formánek jest výborý muž, bude snad výtečný manžel, ale... víš, to je na vkus. Já jsem se oženil z lásky, ty jsi se vdala z lásky, a teď bychom ehtěli deera do něčeho nutiti! Nech voliti její srdce, aby byla šťastna."
 Matka přistoupila na otcovu stranu a hleděla své úmysly s Formánkem v sobě potlačti.
 Ten nedověděł se o Anně ničeho. Paní komisarová fekla, že deera nevíše.
 Zatajováním slečnina dopisu Formánek byl přesvědčen, že v odjezdu Annině nebyla nemoc tetina, spíše něco jiného. Vždyť služka tohoto dne mu vyzradila, že slečna konečně psala a mlilostpaní nemalo potěšila dobrou zprávou o havlovické sestře, která se uzdravila.
 Když paní dopis mu netajila, nepřipadl by na myšlenku, že Anna se mu vyhýbá s vědomím rodičů, a byl by jí do Havlovie napsal list, v němž jí ehtel oznámití svůj úmysl.
 Pozbyl tak důvěry k paní, která se přemáhala, aby tu zmlnu zakryla.
 Večer ehtel přece psáti, odhodlal se k tomu po bedlivém uvažování v kanceláři; když několik vět pak napsal a přečetl, stydel se za vyznání svých eít, sezmolil papír v ruce a hodil do pece.
 Již několikrát otevřel mnohým své srdce a vždy byl zklamán; proto stal se až úzkostlivým otevřít se znova, neměl-li záruku, že bude šťasten a že si tím nepřivívá na dlouhý čas nový neklič.
 Tráplilo ho to velice.
 Chtel se svěřiti rodičům Anniným, ale v poslední době eítli, že pro něho vychladli a jsou nepřimlí.
 Těšil se na její příchod — Než přijela, dostal dekret, jímž byl přezen na své někdejší místo.
 Byl zoufalý a radil se s prezidentem krajského soudu, mžečí se to změni.
 President pokrčil rameny a pak řekl, že nikol.
 Formánek byl krusno. Po ecelu dobu trpěl láskou k Anně,

o níž nevěděł, zda ho miluje, a teď měl daleko odjeti bez výsledku své horoucí tužby.
 Vypravoval to paní komisarové akoro zajíklavě.
 "Tolik jsem si tady sliboval, milostivá paní, tolik krásných nadějí jsem měl v arde, a teď musím odjeti," žaloval si.
 Komisarův mávl rukou a řekl: "Já bych si zase přál odjedtí hodně daleko, věřte, hodně daleko. Takové poměry nejsou snad v žádném městě jako tady. Nemohu se někdy na to diviti. Celá městská rada nestojí za ním. Šamý prospěcháť, echiebať za ním. A ten lid! Vše se mi hnuší. Velkých utiskovatelů nikdo si tu nepovšimne, však chudinu pronásledují, jak mohou. Neutekl by člověk do pekla, kde to ani horší býtí nemůže!" zlobil se Pekárkek.
 "To je všecko pravda, ale já o ty věci se nejmeně starám; mój duch touží po klidu zde," ukazoval na hlavu a pak na srdce, "vše ostatní pro mne jakoby nebylo."
 "Musím vám říci, pane adjunkte, že pro takového netečníka, jakým jste v těchto věcech právě vy, je to největším štěstím, že má takovou povahu, však já musím se zlobiti. Ostatně vy tam nahofe soudíte také bez srdce a svědomí, známe to, známe," řepad Pekárkek rukou a lžhal po pokoji od dveří k oknu a zase zpět. Zrudl v obličejí a zlostně odfukoval. Měl k tomu dnes důvod, a nímž ani nemohl se pochlubiti. Žena to z jeho hlasy vyčítila, že se mu něco přihodilo, ale před Formánkem nechtěla se olžzati. Jen po muži pokoukala a přálá si, aby o tom městském hospodářství již se nezmínil.
 A jakoby pan Pekárkek přání zemino vstučil, ani nešel a odcel, oměluje se adjunktovi, že má něco v prádle, jak říkával. Pokuřovával.

DEVĚT Z DESETI
 obyčejných chorob dnešní doby mají svůj původ v nečisté krvi, jež životní ústroje oslabuje. Léč, jenž čistí krev vyléčtí choroby.
DRA. PETRA
HOBOKO
 nemá sobě rovna k čistění životní tekutiny a budování soustavy těla. Je v stálém užívání po více než sto roků — dosti dlouho, aby vždy zase svou hodnotu dokázalo. Neobsahuje ničeho, než co prospívá. Neptejte se lékárníka po něm, neboť je dodáváno jenom od zvláštních jednatelů. O další podrobnosti pište na
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
 112-118 So. Mayne Ave., CHICAGO, ILL.

Nejlepší obuv z nejtrvanlivější kůže
 vyrábí továrna F. P. KIRKENDALL & CO., Omaha, Neb.
 Znamení "E. Z." naznačuje nejlepší střevice pro rolníka neb dělníka, jelikož mají podešve a svrsky z nejlepší a nejtrvanlivější kůže a střevice naznažené hvězdou a plíměskem, jsou nejlepší střevice pro svátek. Ptejte se po nich a nekupujte jiné.
 421f

Riley Brothers Co.
 VELKOBOCHODNÍCI
Likéry a doutníky
 Old Military Rye --- Diamond R Rye
 N. B. Archer Bourbon.
 1118 Farnam St. OMAHA.

Lee-Glass-Andreesen Hardware Comp.
 prodávají v e eiském
 Tlačené, vyráběné a lakované plechové náclí. — Cínovany plech, lakovaný plech a kovové zboží. — Ocelový drát, šřebíky, nožíkové zboží, bicykly, stělné zbraně, náboje a sportovní zboží všeho druhu.
 10th & Harnsey St. Omaha, Neb.

NEJLEPŠÍ LÉKÁŘ
Pro Nemocné Lidi.
Téměř každý najde tu uzdravení. Nikdo nemá zoufat, neboť i pro něho je pomoc.
V AMERICĚ, v tomto kraji pokroku, nikdo nemusí zoufat, přijde-li na něho choroba, poněvadž jestvuje tu jeden známý léčebný ústav pod jménem:
THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE,
140 West 34th St., New York, N. Y.
 KDE KAŽDĚMU POSKYTUJE SE NEJLEPŠÍ LÉKÁŘSKÁ POMOC. •
 Zde nejen boháč, ale i chudí lidé mohou býtí léčení velice učným a zkášeným profesorem, když obyejní lékaři nemohou jim pomoci.
Všude žijí lidé, kteří byli v tomto ústavu vyléčeni. Tisícům a tisícům bylo navráčeno zdraví i těm, kdož již zoufali, poněvadž jínde byli marně léčeni. Způsob léčení v tomto ústavu je obdivuhodný. Vy jen popísete svoji chorobu a vysokoučený profesor, prozkoumaj příznaky dle popisu, předpiše a dá vám přilpravit zvláštní léky, které neminou se eile.
 Z láčlivost jejich se ručí.
Kdo trpí tuze na nějakou chorobu, necht' nevyhaduje peníze jiným lékařům, nýbrž at' obrátí se na dale uvedenou adresu a obdrží poradu zdarma. Pamatujte však: že toto jest jediný skutečný ústav, kde vlastním svým způsobem uzdravují nemocné.
 Pro nedostatek místa můžeme uvéčetnit pouze několik dosvědčení z tisíců dopisů, které docházely do ústavu prof. Collinsie.
Slyšte, co náš národ mluví o tomto doktorovi:

<p>Měl bolesti v křížní kosti.</p> Měl jsem kruté bolesti v křížní kosti skoro celý jeden rok a ani nemocniční lékaři nedovedli mně pomoci, až jsem se obrátil na dra. Collinsie léčebný ústav, odkud přišly mi léky, po jejichž užitižstaval jsem zdravým. Mike Novák, 1223, Mohlen Av. Pueblo, Colo.	<p>Uzdravena z matičné choroby.</p> Stonala jsem delší čas matičnou nemocí, avšak použila jsem léků Dr. Collinsie a jsem dnes zdravou a vyléčenu ženou. Mrs. Agnes Gačnik, R. F. D. 3, Johnstown, Pa.
<p>Uzdravený z choroby krve.</p> Následkem znečištění krve trpěl jsem silným svrběním po celém těle a poněvadž jsem zkoušil všeliké léky, myslel jsem, že není lékařé který by mne vyléčil. Ale myřil jsem se, neboť léky z ústavu prof. Collinsie sejmuly se mne nemoc tu, jakoby kámen do vody hodil. Stany Vadiła, B-65, West Charleston, W. Va.	<p>Trpěla zastaralou komplikovanou nemocí.</p> Za posledních několik roků postihlo mne mnoho chorob, jenomvité měla jsem velké bolesti v jatrach a v podbřiží; též trpěla jsem silnou záduchou. Nevím jak dlouho bych byla sešvala v tom kručném stavu, až sáak dopsalá jsem prof. Collinsiovi, upotřebila jeho rady a léků a teď prohlašuji, že jsem úplně zdravá a svých povinností schopná ženská. Zde jest moje podobnina. Mrs. J. J. Wacha, R. F. D. 3, Lidgerwood, N. Dak.
<p>Vyléčený z revmatizmu.</p> Byl jsem stížen revmatizmem ve všech klostích a nejvíce v nůhách a upotřebil jsem mnoho rozličných patentních léků, ale bez výsledku. Konečně obrátil jsem se na prof. Collinsie léčebný ústav a pomocí jeho vědy a léků uzdravil jsem se trvale. Frank Dédit Crete, Neb.	

THE COLLINS N. Y. M. I. On je jediný, jenž ručí za úplné vyléčení takých pacientů, jež přijme do léčení, at' již trpí na akutní, chronické anebo zastaralé nemocí.
TAJNÉ POHLAVNÍ CHOROBY MUŽSKÉ I ŽENSKÉ jakol i otravu krve každého druhu začlebo viděti mčičnivostí. Počáteční soushotiny vyléči v krátkém čase. Tedy! Proč stánete a trvate? Popísete dokladně všechny vaše bolesti a utrpení, udejte své křáři, jak dlouho jste nemocní a dopis adrešujte na:
THE COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE,
 140 West 34th Street, New York, N. Y.,